

Editorial

Revista
de
Girona

El canvi climàtic i nosaltres

De sobte, ens arriben notícies alarmants: el clima del planeta s'està modificant a un ritme inesperadament accelerat. L'any 2070, les temperatures d'estiu hauran pujat entre quatre i set graus, i ja a partir de 2040 les màximes poden haver-ho fet uns tres graus. De sobte, s'ha incorporat al llenguatge del carrer i de la conversa diària l'expressió «canvi climàtic», que fins ara només utilitzaven els científics. I són els científics els qui ens avisen: si aquest canvi s'està produint de manera irreversible, és bàsicament a causa de l'activitat humana. Si la Terra està reaccionant d'aquesta manera és perquè ha estat agredida per l'acció irresponsable dels seus habitants, usuaris irreflexius i abusius de combustibles fòssils que generen enormes emissions d'òxid de carboni.

Tot i que aquest és un fenomen d'abast mundial, costa poc d'endevinar que tindrà fortes repercussions en un país com el nostre, tan altament condicionat pel seu clima. És fàcil intuir l'impacte que pot tenir en el camp, amb l'extinció d'espècies i conreus; en els boscos, amb el risc incontenible d'incendis; en els embassaments, amb l'escassetat d'aigua; al litoral, amb la pujada del nivell del mar i l'eliminació de les platges; a la muntanya, amb l'absència de neu; tot això pot provocar un daltabaix de la vida econòmica en general i de l'activitat turística en particular.

És evident que, si el problema és mundial, la seva solució també ha de ser global, i els polítics ja han començat a prendre acords que hauran d'obligar a adoptar mesures efectives. Però també és obvi que cadascun de nosaltres hauríem de prendre consciència de la nostra responsabilitat individual. La reflexió s'imposa: estem veritablement disposats a canviar d'hàbits, a estalviar energies convencionals i substituir-les per altres de renovables, a reduir els consums excessius i nocius? Vivim en una societat del benestar i de la comoditat que no ha après gaire res del passat i que pensa molt poc o gens en el futur, ocupada només a obtenir per al present tota mena de satisfaccions immediates. I aquest no sembla pas que sigui el millor clima per afrontar –valgui la redundància– el canvi de clima que ineluctablement ens amenaça.

Viatges: Quan vam inaugurar, fa 22 anys, la secció de Viatges de la *Revista*, amb un text de Joaquim Nadal sobre Estats Units que ara el seu autor ha inclòs en un llibre, la gent viatjava poc, i cada sortida era una experiència digna de ser contada. Ara els viatges es troben a l'ordre del dia i és per això que ens ha semblat que havia arribat l'hora de prescindir d'aquella antiga secció. Ens dedicarem, en tot cas, a parlar de paisatges més propers i més nostres que, paradoxalment, sovint són menys coneguts que els llunyans.